

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010330
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Juraj Krupa
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615010330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Krajského súdu v Žiline, zložený z predsedu senátu Juraja Krupu a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Milana Repáňa na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.2.2016 v Žiline, o odvolaní obžalovaných D. F. a H. D. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/129/2015-212 zo dňa 28.12.2015

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š
u j e vo výroku o treste u obžalovaného D. F..

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaný D. F., nar. XX.XX.XXXX v S. J., bytom S.
J., X. XXXX/X, t.č. v ÚVV Žilina, sa

o d s u d z u j e :

podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. (§ 36 písm. l/), § 38 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. D. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Citovaným rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznal obžalovaných ml. S. A.,
H. D. a D. F. za vinných z trestného činu (zločinu) lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v
spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zák.

Skutkovým základom tohto rozsudku bolo zistenie súdu prvého stupňa, že obžalovaní dňa 7.10.2015 o 01.00 hod. po vzájomnej dohode na rohu S. ulice v Liptovskom Mikuláši na sídlisku R., v úmysle poškodeného R. U. okradnúť, fyzicky ho napadli tak, že D. F. ho chytil zozadu za rameno a stiahol na zem, pričom keď sa pokúšal R. U. vstať, D. F. ho priklakol s nohou a ml. S. A. ho tlačil k zemi a súčasne prehľadával vrecká, pričom zo zadného vrecka nohavíc mu vytiahol peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť 230,-€, kartička poisťovne, občiansky preukaz, karta do stávkovej kancelárie Fortuna na meno R. U., belgická telefónna karta, plastový obal z belgickej karty, cestovné lístky z Regiojetu, pričom H. D. stál od nich asi 5 metrov a dával pozor, následne poškodeného pustili a z miesta ušli popri Y. smerom k domu dôchodcov, kde si odcudzené peniaze rozdelili, čím R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., spôsobili škodu vo výške 261,-€.

Za to bol obžalovaný ml. A. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 10 mesiacov pri zaradení do ústavu pre mladistvých a rozsudok v jeho prípade nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia.

Obžalovanému D. uložil súd trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov pri zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§§ 188 ods. 1, 38 ods. 3, 36 písm. l/, n/, 37 písm. m/, 38 ods. 5, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) a obžalovanému F. trest vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov (§§ 188 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 5, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní zaviazaní uhradiť poškodenému R. U. škodu v sume 260,-Eur.

Proti výroku o treste podali obžalovaní D. a F. odvolanie. Domáhali sa uloženia miernejšieho trestu.

Keď odvolací súd nerozhodol o odvolaniach podľa § 316 ods. 1 Tr. por., podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Zistil tak, že odvolanie obžalovaného F. bolo dôvodné.

Rozhodnutím o vine sa odvolací súd nezaoberal, a to najmä súc viazaný odvolacími dôvodmi.

Pri úvahách o treste vychádzal súd zo základných zásad vyjadrených v ustanovení § 34 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Obaja odvolatelia boli v minulosti odsúdení za trestný čin (zločin) lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a novú trestnú činnosť spáchali v skúšobnej dobe určenej pri uloženom treste odňatia slobody za tento trestný čin (zločin). Za tento trestný čin zákon trestá páchatel'a odňatím slobody na tri až osem rokov.

Podľa § 11 ods. 1 Tr. zák. zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

U oboch obžalovaných boli zistené konkrétne poľahčujúce okolnosti a s týmto konštatovaním okresného súdu sa odvolací súd stotožnil.

Prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) však nemožno, na rozdiel od napadnutého rozsudku, vo veci zistiť preto, lebo v súvislosti s § 38 ods. 5 Tr. zák. (pri

opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu...) by išlo o dvojité započítanie tejto skutočnosti v neprospech obžalovaného.

Na základe týchto skutočností možno vysloviť, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestov nesprávne použil ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák.

V prípade obžalovaného D. tento nedostatok na uložený trest nemal žiadny negatívny dôsledok, lebo trest bol uložený na správne vypočítanej novej dolnej hranici sadzby.

V prípade obžalovaného F. však tento znamenal, že súd neprihliadal na prevahu poľahčujúcich okolností, a tak došlo k nesprávnemu, pre obžalovaného prísnejšiemu výpočtu novej trestnej sadzby. Inými slovami, okresný súd uložil obžalovanému trest vychádzajúci z nezákonne vypočítanej sadzby. Keďže nebolo potrebné prísnejší trest ukladať, krajský súd uložil ako obžalovanému D. aj obžalovanému F. trest odňatia slobody na dolnej hranici správne vypočítanej novej sadzby, a teda:

krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste u obžalovaného D. F.. Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom skutkovom a právnom stave D. F. uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. (§ 36 písm. I/), § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, lebo predtým vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Odvolávací súd je presvedčený, že takto uložený trest má všetky predpoklady na splnenie svojho účelu.

Odvolanie obžalovaného D. krajský súd zamietol ako nedôvodné, lebo nebolo potrebné napraviť drobné pochybenie (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), ktoré v konečnom dôsledku neznamenalo by žiadnu zmenu v namietanej výške uloženého trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.